

"Elli yıl sonra Kore"

Bu yazıyı Melbourne'den değil, tatil için bir süreliğine geldiğim Ankara'dan yazıyorum. Şu anda oturduğum yerden Kore Şehitleri Anıtı görünüyor. İkinci Dünya Savaşı sırasında ABD'nin "Eisenhower Doktrini" olarak bilinen politikası, Doğu Asya'nın komünizmin eline geçmesinin ne pahasına olursa olsun engellenmesini öngörüyordu. Yeni dünya düzeninin bu şekilde kurulabilmesi için önce Türk askerinin de katılımıyla Kore'de, sonra da Vietnam'da savaşlar yapıldı. Kore Yarımadası savaştan beri, yani elli yıldır ikiye bölünmüş durumda. İki Kore'nin arasında ise sadece bir sınır çizgisi değil, ekonomik ve siyasi anlamda çok derin bir uçurum var. Kuzey'de Stalinist bir yönetim, Güney'de ise kapitalizmin kalesi bir Asya kaplanı.

Kuzey Kore'nin hali tam anlamıyla içler acısı. Dış dünyaya kapalılık yıllardır süregelen yanlış politikalar, Sovyet yardımının kesilmesi ve doğal afetler yüzünden ekonomi 90'lı yıllarda iyice dibe vurdu.

Ancak, halkı açlıktan kırlan Kuzey Kore'nin korkunç bir nükleer, kimyasal ve biyolojik silah stoğu var. Bu ülkenin artık kaybedecek hiçbir şeyi kalmamış duruma gelmesi halinde başta Güney Kore ve Japonya olmak üzere tüm dünya bir felaketle karşı karşıya kalabilir. Bunu önlemek için Kuzey Kore'nin ayakta durmasını sağlamak şart. Son bir yıldır Kuzey Kore lideri Kim Jong İl, ülkesini yavaş yavaş dış dünyaya açma çabalarına girdi. Güney Kore ile görüşmeler yapıldı. Ekonomik işbirliği programları başlatıldı. Kim Jong İl

geçtiğimiz hafta da Çin'in Şangay kentine giderek piyasa ekonomisinin nimetlerini yerinde inceledi. Dış dünyanın mesajı ise, çok basit, "Eğer gerçekten uslu çocuk olacaksan, her türlü yardıma hazırız."

En son Hollanda'nın da katılımıyla şu anda sekiz AB üyesi ülke Kuzey Kore ile diplomatik ilişkileri kurmuş durumda. Bu konuda Türkiye'de geçtiğimiz günlerde bir adım attı. Pekin Büyükelçiliğimiz'in yetkilileri ile Kuzey Koreli yetkililer arasında yapılan görüşmeler sonucunda bir protokol imzalandı. Ayrıca üzerinde durulması gereken birçok konu var ki, bunların en önemlisi dünyanın en büyük silah tüccarlarından olan Kuzey Kore'nin, Ortadoğu'daki komşularımıza yaptığı füze satışları.

Tüm bu olumlu gelişmelere rağmen Kuzey Kore'nin oluşturduğu tehdit henüz sona ermiş veya azalmış değil. Güney Kore ve Japonya doğrudan Kuzey Kore'nin füzelerinin menzilinde. ABD, sadece bölgesel istikrar değil, kendi batı kıyılarının güvenliği için de endişe ediyor. Kuzey Kore'nin füzeleri Türkiye'ye ulaşamaz. Ancak bu konu bizi de çok yakından ilgilendiriyor. Bu ülkelerin Ortadoğu'ya ve bazı terör örgütlerine silah ve teknoloji sattığı biliniyor. Örneğin, Suriye'nin elindeki SCUD B ve C füzeleri Kuzey Kore malı. Dolayısıyla Kuzey Kore'nin "uslanması" bizim için de çok önemli. Ayrıca, Kore Yarımadası'na karşı tarihsel bir yükümlülüğümüz de var. Elli yıl önce komünizm tehdidine karşı askerlerimizi göndermiştik. Bugün ise başladığımız işi tamamlamak ve yarımadada yaşayan insanların dünya ile bütünleşerek, refah seviyelerini yükseltebilmeleri için üzerimize düşeni yapmalıyız.

MELBOURNE'dan

ALTAY ATLI

atli@deakin.edu.au